22/02/2022

Am avut privilegiul să respir în casa părinţilor duhul unui creştinism autentic | Patriarhul Justinian – 121 ani de la naştere

În urmă cu 121 de ani, în ziua de 22 februarie, s-a născut în satul Suiești din județul Vâlcea Patriarhul Justinian Marina.

Al treilea Patriarh al României a avut o activitate importantă în apărarea și afirmarea Ortodoxiei românești în perioada comunistă. În acest context, Anul 2017 a fost declarat Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al Apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului în Patriarhia Română.

Ioan Marina s-a născut la 22 februarie 1901, în satul Suieşti, din judelul Vâlcea, în familia unor agricultori, buni creştini, de la care a moștenit educația creștină și calitățile de bun administrator.

„Preoţia mea – mărturisea el – a fost visul sfânt al mamei mele şi primii paşi pe drumul înţelegerii slujirii lui Dumnezeu printre oameni i-am făcut sub călăuzirea ei curată şi evlavioasă. Am avut privilegiul să respir în casa părinţilor mei duhul unui creştinism autentic, întemeiat pe faptele iubirii lui Dumnezeu şi aproapele”.

„Mireasma acestui duh din căminul copilăriei mele, moştenit de la bunicii, moşii şi strămoşii mei, vrednici slujitori ai Bisericii şi ai ţării, pomeniţi întotdeauna la mari praznice de credincioasa mea mamă, cu evocări despre trecutul lor religios şi patriotic, nu s-a dezlipit de mine niciodată” (Almanah Bisericesc 2001).

Preotul și învățătorul Ioan Marina
În perioada 1915 – 1923 a studiat la Seminarul teologic Sfântul Nicolae din Râmnicu Vâlcea, apoi a urmat cursurile la Facultății de Teologie din București, devenind licențiat în teologie în anul 1929.

În perioada 1923 – 1926 a fost învățător la sat, în județul Vâlcea; în 1924 s-a căsătorit cu Lucreția Popescu și a devenit preot în satul Băbeni. În 1932 este numit director al Seminarului pe care îl absolvise.

La vârsta de 34 ani a suferit pierderea soției în data de 18 noiembrie 1935, urmând să crească singur cei doi copii ai săi: Silvia și Ovidiu. La 25 august 1939 preotul Ioan Marina a fost mutat de la direcția seminarului la conducerea tipografiei eparhiale.

Preasfințitul Justinian Vasluianul
La propunerea Mitropolitului Irineu Mihălcescu, Sfântul Sinod, în ședința din 30 iulie 1945, a aprobat alegerea preotului Ioan Marina în cel de-al doilea post de arhiereu-vicar, nou înființat, la Mitropolia Moldovei, și i-a acordat rangul ierarhic de Arhiereu, cu titulatura de Vasluianul.

Mitropolitul Justinian
În data de 16 august 1947, mitropolitul Irineu Mihălcescu, fiind înaintat în vârstă și bolnav, s-a retras din scaun. Arhiereul-vicar Justinian Vasluianul a fost numit de Patriarhul Nicodim locțiitor al scaunului mitropolitan, până la alegerea titularului.

Întrunit la București, în ziua de 19 noiembrie 1947, sub președinția Mitropolitului Nicolae Bălan al Ardealului, Colegiul Electoral Bisericesc l-a ales ca Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei pe arhiereul Justinian Marina.

În cei trei ani cât a păstorit la Iași ca arhiereu-vicar și apoi mitropolit al Moldovei, viitorul patriarh Justinian a depus eforturi imense pentru refacerea Eparhiei, crunt lovită de război și pârjolită de secetă.

Patriarhul Justinian Marina
La data de 27 februarie 1948, Patriarhul Nicodim Munteanu a trecut la cele veșnice, în vârstă de 83 de ani.

Colegiul Electoral Bisericesc, întrunit în capitala țării, la 24 mai 1948, a ales Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al României pe mitropolitul Moldovei Justinian Marina.

Acesta „s-a arătat vrednic prin statornicia sa în dreapta credință, prin lucrarea fără preget în slujirile sale de până acum, printr-o muncă rodnică în folosul poporului și al Bisericii, printr-o blândețe părintească îndeajuns de cunoscută, dând întru îndeplinirea tuturor însărcinărilor și vredniciilor la care a fost chemat dovezi de neclintită ascultare față de Sfântul Sinod și de supunere față de legile țării” (din Gramata Sinodală de instalare).

În 29 de ani de patriarhat au avut loc o seamă de evenimente care au crescut prestigiul Ortodoxiei românești în lumea creștină și l-au făcut pe Patriarhul Justinian o figură reprezentativă a întregii Ortodoxii:

- Canonizarea primilor Sfinți Români (1955) și generalizarea cultului sfinților ale căror moaște se găsesc în țara noastră;
- Înființarea unor așezăminte sociale pentru clericii bătrâni și bolnavi;
- Reorganizarea învățământului teologic ortodox (1948);
- Revenirea a 37 de preoți și protopopi greco-catolici, în cadrul Bisericii Ortodoxe Române (1 octombrie 1948);
- Întreținerea legăturilor cu Bisericile Ortodoxe surori și cu alte Biserici creștine;
- Inițierea unor relații cu Bisericile Vechi Orientale, prin vizite reciproce;
- Reintrarea Bisericii Ortodoxă Române în Consiliul Mondial al Bisericilor (1961);
- Activitate tipografică importantă: Biblia Sinodală (1968 și 1975) multe cărți de cult, lucrări, periodice, traduceri.
- Locașe de cult: s-au construit din temelie 302 biserici și au fost reparate sau restaurate alte 2345 biserici.

Patriarhul Justinian a fost ținut la domiciliu forțat, la schitul Dragoslavele, timp de 6 luni, atunci când a protestat împotriva Decretului 410 din 19 noiembrie 1959.

Acesta prevedea că puteau fi primite în monahism doar persoanele care au împlinit vârsta de 55 de ani (bărbații) și de 50 de ani (femeile). În baza decretului au fost scoși din mănăstiri aproximativ 5.000 de monahi și monahii.

Patriarhul Justinian a încetat din viață în data de 26 martie 1977, la vârsta de 76 de

ani, după o lungă perioadă de spitalizare.

A fost depus într-un mormânt în zidul interior al Mânăstirii Radu Vodă din București.

Foto credit: Basilica.ro

basilica.ro